

Půjdeme jako lidstvo cestou sebedestrukce až k vlastnímu zániku nebo pochopíme, že si realitu tvoříme vlastním myšlením? Kdo se nás skrže strach snaží ovládnout?

text: František Kouba
foto: Shutterstock.com

Štěstí je stav mysli

Tak jako nelze organismus vyživit živinami, dokud nepodstoupíme očistu – DETOXIKACI, tak se nedá změnit mysl, která je zahlcena tisíci negativních myšlenek, ovlivňujících naše jednání. Strach, zloba, agrese, žárlivost, závist, nenávisť, pomluvy a podobně vytvářejí nekonečný proud myšlenek, které se jako obrovský cyklón točí stále dokola a vytěsňují ze své blízkosti všechno dobré.

Každý určitě viděl minimálně v nějakém dokumentárním filmu, co se děje, když na sebe někde nad Atlantikem narazí proudění teplého a studeného vzduchu. Vznikne větrný vír, který do sebe vtahuje vše, co potká. Jak nabývá na intenzitě, přibírá těžší a těžší věci, až nakonec udolá sám sebe a zanikne. Zajímavé je, že uprostřed tohoto cyklónu je naprosté bezvětří, ani lísteček se nepohne.

Pokud tedy porovnáme tento fenomén se svou myslí, měli bychom se dostat do středu. A ať se kolem nás děje cokoli, měli bychom se stát jen pozorovateli a ne-

pouštět ta dramata do sebe. Stejně se devadesát devět procent těch věcí nestane a s tím jedním procentem už se každý hraje vypořádá.

Jestliže tedy chceme změnit náš život k lepšímu, mít dobré vztahy, lépe se učit, mít jasno ve světovém dění atp., musíme nechat bouřit, aby strávila sama sebe, neboť na mentální úrovni vše negativní žije jen z negace. Vyprázdněním mysli a jejím naplněním, tentokrát však tvořivými, pozitivními a láskyplnými myšlenkami, vytvoříme kolem sebe vír jiné kvality. Takto tvořená pozitivní energie nám zajistí ochranu před negativními silami a bude na sebe nabalovat další pozitivní energie, které přitáhnou lidi a události na stejné nebo podobné energetické úrovni.

Jestliže toužíme po míru, lásce a harmonii, musí každý „opravit“ nejprve sama sebe. U nás v Bohémii bylo po tisíce let potlačovaná sebevědomí a uměle pěstovaná malost a potom bylo slabším jedincům nabídnuto: když uděláš to a to, budeš se

mít lépe než ostatní. A tak začalo vzkvétat pomlouvání, udavačství, donášení atd. Pokud si uvědomíme, že jsme vyvoleným národem, že máme mezi sebou jedince světového formátu a v porovnání s největšími zeměmi jsme gigantem na „chytré“ hlavy, na šikovnost, zručnost, ať už jde o řemesla, vynálezy, vědní obory, sport nebo umění, máme být na co hrdí. Když tedy pochopíme, že je naše mysl stavitel, který realizuje skrze naše fyzické vše, co se v naší hlavě „vyklube“, měli bychom dávat velký pozor na to, co pouštíme do sebe a čím se snažíme obohatit své okolí.

Pokud chceme žít podle nějakých ideálů, musíme si je stanovit a systematickou prací se snažit o jejich naplnění. Nelze běhat od jednoho záměru ke druhému.

Je třeba vědět, že podaří-li se nám uskutecnit být jen malý záměr svou pilí a trpělivostí, máme dobře nakročeno k uskutečňování dalších a větších cílů, neboť radostný prožitek z uskutečnění záměru je nosným ekvivalentem pro další tvoření.

Tímto nosným ekvivalentem je Boží zá-
měr: RADOSTNÉ TVOŘENÍ V LÁSCE. Názo-
rným příkladem nám mohou být naše děti.
Uplácaná bábovička na pískovišti, posta-
vený komín z kostek či krásná šiška v noč-
níku (co by za to mnozí z nás starších dali),
rozzáří nejen oči dítěte, ale radostně ovliv-
ní i toho, komu je směřováno jeho sdělení.

Je třeba hledat v každé činnosti to tvo-
řivé a radostné. Pokud mám takovou prá-
ci, která mne ubíjí, najdu si jinou. Jsem-li
úředník a opustím místo, půjdu třeba na
čas vykonávat pomocné stavební práce,
než přijde čas a objeví se vhodné místo pro
mou profesi. Proč sedět doma a trápit se?
Při manuální činnosti se otuží tělo, mysl si
odpočine a na čerstvém vzduchu se nabi-
jeme energií, která bude pracovat v náš
prospěch. Nechápu, jak může být tolik ne-
zaměstnaných, když všude visí inzeráty, že
hledají lidi na práci.

Vím, o čem mluvím. Vyměnil jsem mno-
ho zaměstnání během života. Prošel jsem
téměř všemi profesemi a nikdy jsem se
nenechal žít. Je pravda, že mi dlouho
trvalo, než jsem pochopil, že mne nebaví
poslouchat hloupé nadřizené a jejich ne-
smyslné a omezující příkazy, ani buzerovat
líné podřízené, a že ke svému šťastnému
životu potřebuji pracovat samostatně. Je-
dině tak do toho můžu dát celého sebe
sama a můžu pracovat na svém rozvoji
tak dlouho, dokud budu chtít. Tomu se říká
SVOBODA.

Pokud se necháme vtáhnout do destruktivního soukolí světa, které se snaží přes televizi, noviny, rozhlas atp. zmanipulovat naše myšlení tak, abychom zůstali svázaní strachem, zlobou a nenávisť, nepoznáme po celý svůj život, jaké to je žít radostně a svobodně. Nepoznáme lásku v pravém slova smyslu, a tak promarníme příležitost posunout se na cestě duchovního rozvoje a budeme muset tu první třídu opakovat tolikrát, dokud záměr Stvořitele nepochopíme.

To, co se nyní odehrává v naší společ-
nosti, je naprostá destrukce převážné
většiny národa, který je bez vlastní vůle
vláčen vládou a jejimi mediálními poskoky
z jedné destruktivní informace ke druhé.
Ti, kteří chtějí ovládnout tuto planetu a zo-
tročit lidstvo, dobře vědí, že lidé ovládnání
strachem se nakonec podrobí čemukoli,
jen aby se přestali bát. Nakonec si na cho-
mout zvyknou, a tak jako to zvíře v kleci
budou jenom přežívat a v rámci mantinelů
dožijí svůj ubohý život.

„Strach je nejničivější silou postihující
naši inteligenci. Je-li vůle v rozporu s cíli
tvořivé energie neboli Boha, pak výsled-
kem bude strach, pochybnosti a pocit ne-
jistoty“. To jsou slova největšího amerického
jasnovidce Edgara Cayce.

Když se podíváme venku na ulici kolem
sebe, vidíme mladé, kteří mají všechno na

vztyčeném prostředníčku, neboť ještě ne-
jsou svázaní systémem. A potom ty starší,
ploužící se jako bez života, zahloubaní do
sebe a svých myšlenek. „Ještě musím kou-
pit to mléko a chleba. Bože, musím stih-
nout autobus, abych byla doma dříve, než
se vrátí manžel z práce, nebo mne zase
seřve jako včera. No jo, ale to mlíko a chle-
ba potřebuju. Bože, já se s toho zblázním.“
A tak podobně.

„Chceme-li mít přátele, chovejme se k ostatním přátelsky. Chceme-li, aby k nám byli druzí laskaví, budme laskaví k nim.“ „Štěstí je stav mysli dosahovaný rozdávaním téhož ostatním.“

Na „obyčejné“ lidi bylo uvaleno systé-
mem tolik povinností a starostí o živobytí,
že jim téměř nezbyvá čas na zklidnění, me-
ditaci a tvořivé, radostné hraní. To je cesta
do pekel. Přežívání není cestou osobního
rozvoje, a tak se jediný a hlavní úkol, který
máme splnit během svého života na této
planetě, ztrácí v nedohlednu.

Na druhou stranu mnoho mladých už
pochopil záměr mocných (tedy spíše ne-
mocných) a svým postojem a systematic-
kou prací na sobě pomáhají přetvářet ten-
to prohnitý svět. Jedinou správnou cestou
ke změně světa k lepšímu je práce na sobě.

„Chceme-li mít přátele, chovejme se
k ostatním přátelsky. Chceme-li, aby k nám
byli druzí laskaví, budme laskaví k nim.“
„Štěstí je stav mysli dosahovaný rozdáva-
ním téhož ostatním.“

Pokud chceme, aby se náš život ubíral
tímto směrem, musíme si vše naplánovat
a potom systematicky realizovat. K tomu
potřebujeme mít kondici, tedy musíme si
naplánovat a vytvořit prostor pro regene-
raci. Vím, že spousta lidí řekne: „A kde na
to mám vzít čas?“

Napadlo mne, že by nebylo špatné vzít
si sešit a psát si každý den svoje činnosti
a dobu, kterou jsme jimi strávili, alespoň
po dobu jednoho týdne. Na konci týdne
udělat rekapitulaci. Tak zjistíme, kolik
promarněného času denně strávíme u te-
levize, kolik protелефонujeme s kamarády
o nedůležitých věcech a tak dále. Myslím,
že se každý zhrzoí nad promarněným ča-
sem, tedy pokud se mu „rozsvítí“ v lebce.

Co se manželství týče, to se může stát
příčinou duchovního rozvoje jen tehdy, bu-
dou-li obě strany pracovat na vzájemném
porozumění, vcitování a uspokojování po-
třeb toho druhého z vlastní svobodné vůle
tak, aby veškerá činnost byla prodchnuta
láskou a důvěrou.

Nenávisť, závist, žárlivost a hádky jen
přinášejí vzájemnou destrukci, zoufalství
a rozpad, a tak se roztáčí kolo destruktiv-
ních myšlenek vedených jak vůči protějš-

ku, tak vůči sobě. Zatím malý vír postupně
přitahuje další negativní myšlenky, které
začneme pokládat za realitu, a tak přiži-
vujeme energii, která z víru vytvoří ničivé
tornádo. Ať chceme nebo ne, toto povede
k psychickému narušení, které se podepí-
še na zdravotním stavu jedince. Nebude-li
láska a porozumění v rodinách, nemůže
se stát tato Země láskyplnou, přívětivou
a milující domovinou.

Je také třeba, aby každý jednotlivec
dbal na harmonii mezi fyzickou, mentál-
ní a duchovní rovinou. To, co je největší
příčinou nedorozumění mezi lidmi, je
právě tato disharmonie. Velice často se
stává, že po nějakém duchovním semináři
v člověku vzplane spasitelství, a tak začne
„zachraňovat“ všechny kolem sebe, kteří
ještě „nevzppláli“. Bohužel, vše funguje tak,
že člověk zahoří teprve tehdy, když je na
duchovní cestu připraven. Žádné snažení
a přemlouvání bez touhy toho druhého
NEFUNGUJE!!!

Pokud člověk potřebuje k nástupu na
duchovní cestu bolest a utrpení, můžeme
jen se soucitem a láskou přihlížet. Teprve
při požádání o pomoc můžeme poukázat
na naši cestu a prožítka a je na daném
jedinci, jestli se s touto cestou ztotožní
anebo půjde cestou svou. Hlavně nikomu
nevnucujeme žádná dogmata. Pokud tam
bude láska a radost, je jedno, jakou cestou
se člověk vydá, vždy dojde do středu Vše-
homíra.

Protože víme, že násilnou cestou nic
dobrého nevznikne, mám tu na závěr je-
den návrh na zlepšení situace v naší rodné
domovině:

Každý den před usnutím si alespoň dvě
minutky představujeme, jak naši vládní či-
nitelé radostně odevzdávají nakradené
miliardy na splacení státního dluhu a jak
říkají, že už to nikdy neudělají. Potom to
odevzdejme Stvořiteli s poděkováním, že
to tak hezky zařídil a pustme to z hlavy.
Nechme se překvapit, jakou sílu má myš-
lenka, která je vyjádřena v souznivém a ves-
mírném řádem a odevzdána Bohu.

Krásné letní dny prožíté
v lásce a porozumění
Vám přeje Váš
František Kouba

František Kouba
frantisekkouba@seznam.cz
www.detox-medicina.cz